

Elizabeth

ja tema varvaskingades maailm

Vaid rahvusooperi tantsutrupp teab, et tegelikult kuulub nende kordeballetti veel üks kaunis tegelane – kolmeaastane Elizabeth, endiste balletisolistide Age Oksa ja Toomas Eduri südametemurdjast tütar.

TEKST: KIRSTI VAINKÜLA FOTOD: HELE-MAI ALAMAA

Rahvusooperi pikk koridor neljandal korrusel on täitunud suursuguste muusikahelidega, kuhu aeg-ajalt sulandub mõne praakil ukse tagant vallanduv hoogne naerupahvak või sosin. Siis kostab kostüümistökojast lõikejooniste krabinat ja õmblusmasina tärinat. Kõige selle keskel liiguvad sitked ja ilusad pika kaelaga baleriinid proovisaali. Seal, keskendunud nägudega peegli ees seistes, venitavad nad jalgu, tõusevad poolvarvastelt varvastele ja tagasi, üha uuesti ja uuesti.

Teiste seas tipib muretult roosade sokkide väel **Elizabeth** (3). Inglise Rahvusliku Balleti endiste esolistide, Eesti Rahvusballeti kunstilise juhi **Toomas Eduri** (44) ja tema assistendi, repetiitor **Age Oksa** (43) tütreke kuulub selle majaga kokku nagu varvaskingad ning ballett.

Oma täht

Elizabeth saabus siia roosasse majja juba kolmenädalaselt turvahällis ning kogu rahvusballett on näinud tema roomama hakkamist, esimesi samme

ja kuulnud esimesi sõnu. Vanemad ei muretse, kui Elizabeth silme alt kaob. Väike tirts tunneb maja ning teab täpselt, et proovisaali kõrval asuva, ema-isa ühise töökabineti suletud uksele tuleb enne sisenemist koputada.

Ja nii ta juba koputabki. "Palun joonista mulle enda täht!" hüüab ta juba ükselt ema juurde joostes.

Age otsib pastapliiatsi ja joonistab lapse käeseljale sinise A.

"Ei, see ei ole enda täht," tunneb väike Betti kohe ära. Ja sirutab ette teise käe: "Palun enda täht!"

Age teeb nüüd ilusa selge E. See sobib. Elizabethi täht on ju E!

Nüüd aga tuleb see vale A maha pesta. Tüdruk jookseb vannituppa, kuid oh häda – varrukas saab märjaks. Issi tulgu nüüd seda kuivaks "vöönitama". Elizabeth ütleb seda tooniga, mis ei kannata viivitamist.

"Elizabethil on praegu aeg, kus ta valib, keda ta ühe või teise toimetuse juurde appi kutsub," tõuseb Toomas ja läheb tütre varrukast fööniga kuivatama. "Ja kumb kutsutakse, see ei ole alati kindel. Talle meeldib praegu vastu rääkida. Näiteks hakkab ema

talle jakikest selga aitama, kuid see ei sobi, hoopis isa peab panema. Või kes paneb õhtul magama. Ta valib."

Age naerab: "Ta ei anna järele ja see on meile raske. Me püüame sellega mitte kaasa minna, ent kui aega vähe, lepid sellega." Ehkki teinekord, tunnistab ta, on see muidugi tüütu. Ent kuidas kasvatada silmatera, kelle tulekut on siia ilma nii kaua oodatud?

Elizabeth lõi elu uueks

Kui Elizabeth sündis, oli Toomas 39 ja Age 38. Tirts tuli ilmale 1. jaanuaril 2010 ning selle sündmusega algas Toomasel ja Agel uus elu. Lõppenud oli helge tantsukarjäär ning abielupaar kolis pärast Inglismaal veedetud 19 aastat tagasi Eestisse. Kõik oli uus. Riik, kodu, töö. Lisaks olid neist saanud pärast 14 tundi kestnud sünnitusvalusid lapsevanemad.

Kui pisitütar Toomasele sünnituse järel kätele pandi, käis värskel isal peast läbi, et "mis see on ja mida sellega teha".

"Võttis ikka aega, et mõista, et see pamp ongi päriks, mitte korraks," naerab Toomas. →